Additio Vris eſſe. ¶ (Quindecim ſignificationes iu/
dicioꝝ no. hic Io.mo. quas vide. ī. de reg.iur.
Iuſſio in iudicijs. Io.an.) Primo ponit dictū. Secū/
Ambi/ do caſus excipit ibi: Niſi. Io.an. a ¶ Ambi/
guum guum. Ambiguum eſt vbi opiniones ſunt ⁊ iura varia
videnť. ſ. de ſen/
ten. excōmu. in/
Additio ter alia. (.l. diſ.
quia tua. ſ. de re
ſti. ſpol. lr̄as. de
eta. ⁊ quali. q̄ris.
⁊.c. a multis. ſ.
eo.li. ð elec. ſi reli
gioſus. ⁊. ī. de p̄/
bē. q: ſepe. deri/
uať autem ambi
guum ab ambi/
go. ꝙ cōpōiť ab
am ꝙ eſt circū ⁊
ago. inťpoſito. b.
q̄ſi circūagor et
voluor ſm Ioħ.
an. ⁊ de triplici
ambiguitate no.
xxxiij. diſ. c. finali

Inno. iiij. in geñ. ↄcil. Lug.
Iudex delegat' nō habēs ad
hoc ſpāle mādatū a papa nō
pōt cōpellere partē vt pſona
liter corā eo cōpareat niſi ex
rōnabili cauſa. Io.an. ca. I

a Uris eſſe ambiguū
b nō videtur: iudicem
c delegatū qui a ſede
apl'ica mādatū ad h̄
d nō recepat ſpāle: iubere non
poſſe alterutrā partiū coram
e ſe pſonaliť in iudicio cōpare/
f re. ¶ Niſi cauſa fuerit crimi
g nalis: vel niſi pro veritate di/
h cenda vel pro iuramento ca/
lumnie faciendo: vel alias iu
ris neceſſitas partes corā eo
exegerit perſonaliter preſen/
tari. Bonifacius octauus.
Mulieres perſonaliter ad iu
diciū quacūq; cauſa in iure
non expreſſa inuite trahende
non ſunt: ſed ſi neceſſariū ſit
ipſaꝝ teſtimoniū in cā iudex
expenſis producentis inťdū
ibit interdū mittet: ⁊ iudex
frauduleter vadēs excōicat'

Io.an. b ¶ Non videtur. Nec eſt. ff. de arbi. queſitū.
c ¶ Delegatum. A contrario ſenſu videtur ſecus de or/
dinario. xxv. diſ. qualis. de his que fiunt a prela. cum
apoſtolica. Sed idem in ordinario ſm Berñ. non enim
poteſt compellere partes coram ſe venire perſonaliter
niſi in ſequentibus caſibus. C. de ꝓcura. l. vlti. ⁊ ideo de
ip̄o dictum nō fuit: quia de ip̄o nō dubitať ꝑ p̄dictā. l.
Additio (nō vetat quin extra iudiciū poſſit ordinarius ex cauſa
cogere ſubditos coram ſe pſonaliter cōparere: vt ſi eget
ip̄oꝝ ↄſilio vel pſonali auxilio ſm Hoſtieñ. alle. xxij. q.
v. de forma. de offi. delega. c. vlt. Vel vult ꝙ ꝓmoueanť
ad ordines: de eta. ⁊ quali. c. j. ⁊ ſm eum de ↄſuetudine
hoc in diuerſis caſibus expm̄iť. ↄſtat etiā eis in dubio
ſemꝑ obediendū. xxiij. q. j. q̄d culpať. Addit Io.mo. qđ
vocat abbates p̄ſb̄ros ⁊ clericos pſonaliter ad ſynodū.
xviij. di. c. vi. Itē cleꝝ ⁊ ppl'z ↄgregat ad ſmonē. ſ. e. li.
ð elec. vbi periculū. §. q: vero. ⁊ ad curiā mittet clericū.
xvj. q. j. nos aūt. in auc̄. de ſanct. epiſ. §. reuerendiſſimi.
coll. ix. Io.an.) ſ; de delegato pape dubitabať q̄ vide/
Additio batur poſſe idem ꝙ papa quo ad illam cauſā. (hoc ve
rum quo ad illa ſine quibus cauſa non poteſt expediri.
ſ. de offi. delega. c. j. ⁊. c. preterea. ſm Inno. ⁊ Archidi.
ſed ſine hoc expediri poteſt per ꝓcuratorem. ergo ⁊c̄. ſi/
cut ergo non poſſet illi precipere ꝙ iret ad ſanctum Ia
cobum. ſic nec ꝙ ad ip̄m pſonaliter veniat ſm Io.an.)
liberum enim eſt cuilibet per ſe vel per ꝓcuratorem re/
ſpondere. C. de his qui ad eccle. confug. l. preſenti. §. cū
autem. ff. de procura. l. j. ī. de iuramē. calum. c. vlti. de ꝓ/
cura. querelam. beneficium autem iuris nemini auferē/
dum eſt. xxviij. di. de his. ī. de regu. iur. indultū. cū ſuis
ↄcor. Arg. ↄ ꝙ pſonaliter citatus pſonaliter venire te/
neať. ſ. de do. ⁊ ↄtu. cum dilecti. Dic ꝙ illud obtinet in
papa: vt ibi no. ⁊ ſic etiam. ſ. de ma. ⁊ obe. humilis. de
dila. c. vlti. ⁊ habent hec locū in cauſis ꝓuratoꝝ. In cau
ſis vero eccl'ie collegij vel vniuerſitatis de neceſſitate nō
Additio venit ſyndicus (etiam ſi ip̄ius cā eſſet criminalis vł de
crimie: ⁊ vide ꝙ no. ⁊ dixi de ſimo. dilectus. ij. Io.an.)
de iuramē. calum. in ꝑtractandis. ⁊. c. ſequēti. ſm Ber.
d. ¶ Speciale. Quia tūc ſicut papa id pōt ⁊ ip̄e ſimili/
ter. ſ. de ꝓcu. c. penul. cū ſuis ↄcor. e ¶ Iudicio. De ex
tra iudicium nō dubitabať: ⁊ eſt ſi. ſ. eo. li. de reſti. in in
teg. c. ij. Io.an. f ¶ Criminalis. Intelligas criminaliť

intentata. Si enim de crimine agitur ciuiliter: bene in/
teruenit procurator. ſ. de procurato. tuc. de accuſa. ſu/
per his. vnde tunc perſonaliter venire compelli non po/
terit. Si autem criminaliter intentatur: procurator nō
interuenit niſi in caſibus no. ij. q. vj. ſi quando. ⁊. ſ. de
accuſa. veniens.
Sed querebat hic Berñ. ſi ad/ An in cau/
mittatur procu/ ſa crimiali
rator in cauſa cri inťueniat ꝓ
minali: an vale/ curator
ant que ſunt cū
eodem? Et vide
tur ꝙ ſic ſi non
opponitur exce/
ptio. C. de procu
rať. ita demum.
ff. de procurato.
filiuſfamilias. §.
veterani. ⁊ ea q̄
fiunt cum falſo
procuratore va/
lent per conſen/
ſum. ff. de iudi. li/
cet. ff. rem ra. ha/
be. l. iij. §. falſus. Sed contra videtur: quia contra legē
actum eſt. ff. de publi. iudi. l. penulti. §. ad crimen. ⁊. v.
q. iij. §. in criminalibus. Dicebat Ber. ꝙ valet qđ cum
eo actum eſt per prima iura: ex quo non fuit obiectum:
iudex tamen talem procuratorem ex officio ſuo poteſt
⁊ debet repellere. ī. de excep. exceptionem. cum ſuis con/
cordan. ⁊. ī. de accuſa. cum. p. nec obſtat ſi iudex debet
repellere: ergo non valuit iudicium. vide inſtantiam in
excommunicato per predictam decreta. exceptionem. ī.
de exceptio. pia. ⁊ cum hoc concor. Guilelmus in ſpe/
culo de procurato. §. j. ver. ſed pone ꝙ in cauſa tali. (⁊ Additio
Iohan. mona. hic ⁊ Archidiaco. ſ. de procurato. qui ge
neraliter. ⁊ facit quod nota. C. de adulte. q̄uis indubi/
tati. Sed vt ibi no. Cy. Fran. Accur. reſiſtebat illi glo.
que innuit hanc exceptionem dilatoriam hac ratione
verba ſententie referenda ſunt ad perſonam domini. C.
de iniur. l. fina. ⁊ abſens damnari non poteſt. ff. de pe.
abſentem. In procuratorem autem ſententia ferri non
poteſt: quia nocens non eſt. C. de ſenten. ⁊ interlocu. l. j.
ergo ſemper opponi poterit. C. de procurato. licet ſm
eum. per quod dici poteſt ꝙ quo ad fienda repelletur:
valebunt tamen prius cum eo geſta per iura preallega
ta. Io.an.) g ¶ Dicenda. Puta preſtando iuramē/
tum de veritate. (⁊ ad reſpondendū per illud ad ꝓpo/ Additio
ſitiones vel interrogata. ⁊ per id poſſet dici idem de ꝓ/
poſitione facta per decreta. paſtoralis. eo. titu. quod dic
vt ibi. Ioħ.an.) quod ſolum olim preſtabatur in ſpiri/
tualibus: hodie ſecus. ī. de iuramen. calum. c. j. in fine. ⁊
differt in eo a iuramento calumnie: quia per illud re/
ſpondetur de eo ꝙ credit ⁊ eſtimat. C. de iuramen. ca/
lum. l. ij. §. ſi autem. per iſtud iuramentum de veritate
reſpondetur vt littera ſonat. ſ. de elecť. dudum. ij.
h ¶ Calumnie. Qꝫ principales perſone preſtare debēt.
C. de iuramen. calum. auc̄. principales. ſ. de iuramē. ca/
lum. in pertractandis. quod verum eſt niſi procurator
habeat ad id ſpeciale mandatum. ī. de iuramen. calum.
ca. vlti. in quo caſu dicam ꝙ delegatus principalem ad
iurandum compellere non poterit cum ibi tunc non ſit
iuris neceſſitas de qua ſequiť: niſi forte principalis iu/
ſtior ſit q̄ꝫ procurator: ⁊ natura cauſe hoc requirat: vel
ſcit melius veritatem: vt. C. de procura. l. vlti. ⁊ facit ad
hoc. ſ. de procura. ſi quem in fi. eo. li. Io.an.

eſt. Mulieres religioſe etiam volentes extra monaſterium ſuum ex aliqua cauſa perſonaliter ad iudiciũ trahi nõ poſſunt qđ contra p̃dicta fit eſt irritum. Jo.an. ca. II

Mulieres (quas vagari non cõuenit: nec virorum cetibus [a] immiſceri) auctoritate [b] litterarũ ſedis apoſtolice [c] vt vel legatorum ipſius: aut [d] alia quacunq; ad iudiciũ pſonaliter euocari vel trahi [e] inuitas: cauſa ferendi teſtimonium: aut alia qualibet que in iure non [f] exprimiť [g] phibemus. Sʒ cũ [h] neceſſariũ fuerit teſtimoniũ earũdeʒ [i] iudex in expẽſis ptľ pducẽtľ eaſdem: tabellionem aut aliam perſonaʒ [k] idoneam ad eas tranſmittat: vel ſi forte talis caſus occurrerit: quo [l] iure prohibente: receptio teſtium alteri committi non poſſit: iudex tunc propter hoc perſonaliter [m] ad illas accedat: aut ſi [n] talis ſit perſone iudicantis conditio: q̄ id per ipſum non deceat fieri vel non [o] poſſit: mittat ad eas [p] prouiſo q̄ caſus huiuſmodi: videlicet vt iudex vadat perſonaliter non [q] fingatur: nec fraus interueniat in hac parte. Alioquin huiuſmodi fictor vel fraudator ipſo facto ſententiam excommunicationis [r] incurrat. Ceterum femine religioſe preſertim que debent ſub clauſura [s] morari: extra ſuum monaſterium vel clauſuram non vocentur ad iudicium: vel trahantur ad quauis [t] cauſa perſonaliter: etiam ſi ad hoc voluntas accederet [v] earundem. Decernimus quoq; vt ipſo iure ſit irritum et inane: ſiquid extra premiſſa contigerit attentari. Idem.

Maior. xiiij. an. per ſe et per procuratoreʒ poteſt agere ⁊ defendere cauſam ſpiritualem: minor. xiiij. p ſe nõ agit ſʒ p pcuratorem vel per pcuratorẽ datum auctoritate ordinarij eccleſiaſtici iudicis: et etiam delegati dati ad cauſas illas: filiusfamilias ſine patris aſſenſu agit cauſam ſpiritualem. hoc dicit Joh.an. ca. III

[x] [y] SI annum quartumdecimũ tue peregiſti eta/

Diuiſio Mulieres. Primo ponit phibitio mulierib; in genere. Secũdo ibi: Sed cũ. pulſio bimẽbris circa ipaꝝ teſtimonia. cũ certa phibitiõe ⁊ pena. Tertio phibitio circa religioſos ibi: Ceterum. Quarto. ſ̃.c.xxi. Iſta decreta. Bonifacij extrauagans erat: quia edita ante compilationem huius ſexti libri. Jo.an.

a Immiſceri. Periculoſa ẽ em̃ ſexuum commixtio. xviij.q.ij.diffinimus. (Additio Archidia. alle. C.de pcur.l.maritus. ⁊ C.de arbi.l. vlti. Jo.an.)

b Litterarũ. Generaliũ intelligas puta q̃bus cauſa cõmittiť: ſi enim ſpecialiter expreſſum eſſet in litteris q̄ mulier trahi poſſet: ſecus ad hoc ſ̃.c.xxi. Jo.an.

c Legatoruʒ. vel delegatorum multo magis ad hoc. ſ̃.de reſcrip. ſtatutum.

d Alia. Puta ordinaria vel delegata ab eo.

Quid ŏ volentibus — e Inuitas. volentes ergo poſſunt: ⁊ in h̃ differunt religioſe: vt infra ſequiť. (Additio Idẽ Jo.mona. ⁊ Archidiaconus.)

f Exprimiť. ſ̃.c.xxi. Jo.an.

An cõditio mulierũ ſit melior q̃ virorum — g Prohibemus. No. meliorem cõditionem mulierum q̄ marium. ad idem. ſ̃.de ſen.excõmu. mulieres. ⁊ c.ea noſciť. ſ̃.de pigno. ex lr̃is. Interdũ eſt deterior: qđ dic vt no. ſ̃.de pe. ⁊ re. noua quedaʒ. ad h̃.ff.de regu.iur.l.ij. Interdũ par vtriuſq; cauſa. ⁊ de his no. in ſpecu.de pcu.§.j.

h Neceſſariũ. Quia non ſunt alij qui veritatẽ ſciãt: vel nõ ita bñ ſciũt. xiij.q.ij.q̃ʒq̃ʒ.

i Producẽtis. iiij.q.iij. vẽturis. ſ̃.eo.li.de reſcrip. ſtatutum. ⁊ C.de teſti. q̃m̃. ſicut ergo pducẽs teneť expenſas miſtrare teſti pducto: ita ⁊ tabellioñi vel iudici q̃ ad eas vadit: vt h̃ vides.

k Idoneã. Preſbyterum vľ aliũ viꝝ honeſtum (Additio dicit Archidia. q̄ faceret illum iurare q̄ ſuum officiũ fideliter adimpleret: vt ſic maior ⁊ plena fides illi adhibereť: alle. de pſump. illud. de pſby. ad audientiã. j.q.vij. ſancimus. Aliquãdo executor vel auditor. ſ̃.de offi.dele. ſup queſtionũ. Jo.an.) corã quo (Additio iurẽt: ⁊ ibi etiã erit tabellio (vñ dicebat Jo.mo. q̄ forte melius diceret pſonas. alle. de pba. q̃m̃. Jo.an.) ⁊ citabiť ps aduerſa vt vadat viſura eas iurare: vt. ſ̃.de teſti.c.ij.

l Iure phibente. Vt in criminali criminaliter intẽtata (Additio q̄ intellige vt no. de vbo.ſig. forus ad fi. ⁊ xv.q.iij. ex eo. Joh.an.) vt in auc̃.de teſti. ⁊ §.q̃m̃. ⁊ §. hec omnia. ⁊ C.de fi.inſtru. auc̃. apud eloquentiſſimuʒ.

m Accedat. Expenſis pducentis vt ſupra. non em̃ in hoc caſu credo locum habere decreta. ſ̃.eo.lib.de reſcrip. ſtatutum. §. inſuper.

n Perſone. Puta epiſcopus vel ſuperior propter reuerentiam ipius pontificalis officij: ad mulierculam eos ire non decet: ad hoc. ſ̃.de offic. ordi. c.j. eo.lib. (Additio Vel alias religioſus et magne fame. Archidiaconus.)

o Poſſit. Puta ratione infirmitatis: vel forte loci in quo moratur mulier vel alia ſimili.

p Mittat. tabellionem vľ perſonam idoneam vt dictum eſt ſupra. Jo.an.

q Fingať. Vt iudex poſſet dominam viſitare faciebat eam nominari in teſteʒ.

r Incurrat. Nõ reſeruat abſolutionem: ergo alijs concedit: de ſenten. excõmu. nuper. Jo.an.

s Morari: vt. ſ̃.de ſtatu regula. c. vno.

t Cauſa. Vnde nec ſeruare teneť decreta. Nicolai quo ad perſonalem comparitioneʒ: vt. ſ̃.eo.li.de elec. indẽnitatibus. §. ſed cũ eas.

An quis poſſit renunciare iuri ſuo — v Earundem. Nota q̄ non poteſt quis renunciare iuri ſuo: ad idem. ſ̃.de fo.compe. ſi diligenti. ⁊ quod ibi no. de ſenten. excõmuni. contingit. Multos tales caſus quere per Accur. C. de pacť. ſi quis in conſcribendo. ⁊ ff.de pacť.l. pactum inter heredes. ⁊ per Hoſ. de regulari. ad noſtram. Sepe etiam procurarent moniales ſe ad iudicium euocari vt clauſtrum exirent: ad idem. ſ̃ de ſenten. excõmu. relatum. Jo.an.

Diuiſio — SI annuʒ. Prima pars tractat de minore. Secunda de filiofamilias ibi: In huiuſmodi. Prima iterũ ſubdiuiditur. quia primo tractat de minore. xxv. qui eſt maior quattuordecim. Secunda ibi: Si vero. de minore quattuordecim: qui eſt minor vel maior ſeptennio Jo.an.

x Si annum. Emanauit hec decre. ad declarationem eorum que no. Berñ. ſ̃.de reſti.ſpo. ex pte. de eta. ⁊ q̃li. ex rõne. ⁊ Hoſ. Inno. ⁊ Hoſti. eo.ti.c. inde coꝛ. ⁊. ſ̃.de pcu. accedẽs. (Additio ⁊ Jo. xv.q.iij. in certľ. ⁊ Accur. ff.de mino.l. aiť p̃tor in pñ. Et pncipiũ corrigit qđ no. Guil. in ſpe. ŏ ſta. mo. §. xxxj. Jo.an.)

y Quar/

tūdecimū. In mare h̄ intellige in muliere.xij. ⁊ ſic intelligē ꝑdi.decr.de reſti.ſpo.ex ꝑte.⁊ ꝓbat̄.ſ̄.eo.li.ꝺ elec. indēnitatib⁹.j.rñſo.ſ̄.de deſpō.impu.ↄtinebat̄. Jo.an.
a ¶ Spūalib⁹. Puta ⁊ mrīmōio ⁊ ſilib⁹. b ¶ Depē/dētibus.vt dote q̄ depēdet a mrīmōio:de dote poſt di/uoꝛ.reſti.c.iij.

vel foꝛte repetit:vel ab eo repetuntur vſure.(Large di/citur hec cauſa ſpiritualis:id eſt eccleſiaſtici foꝛi:vt in Clemen.diſpendioſam eo.titu.de quo dic vt ibi nota.⁊ dicam.j.de vſur.c.j.Jo.an.) Vel dicitur natus de ille/gitimo matrimonio.de oꝛdi.cog.tuam.vel his ſimilia. Additio

c ¶ xxv.annis. Sine curatoꝛe ſicut maioꝛ.
d ¶ Debebis.in matrimonio hoc erat expſſuȝ in ꝑdicta decre.ex ꝑte.(ꝑ quā ꝑȝ in queſtiōib⁹ Joh̄. de deo de qua di cam.j.de ſen.ex. lȝ.in vlt.glo.etiā ſuo tpe nō pōde rādā etatē.xxv. annoꝝ in defen/dente cāȝ mrīmonialem. Jo.an.) Additio Sȝ q: quidā di/cebāt id ſpāle in carnali matrimonio:ideo emana/uit hec lata con/ſtitutio:ſȝ quod idē eſſet in ſpūa/li ꝓbatur per de/cret. de elect.du/dū.j.de regu.poſtulaſti.⁊ h̄ fac:

tis:in beneficialibus ⁊ alijs
a cauſis ſpiritualibus:necnon
b ⁊ dependentibus ab eiſdem:
c ac ſi maioꝛ.xxv.annis exiſte/res.ad agendum ⁊ defendendum:vel per ꝓcuratoꝛē quē ad h̄ deſtituendū decreueris
d admitti debebis.Si vo infra quartūdecimū annū exiſtas:
e ꝑ te agere aut defendere non poteris ſuꝑ ipſis:ſed vel per tuum: epiſcopum:vel per offi
f cialem eiuſdem tibi curatoꝛ
g h dabitur ad lites huiuſmodi exercendas:aut tuipſe ſi ma/
i ioꝛ infante fueris:cum aucto
k ritate alterius eoꝛundem pro curatoꝛem ad eas poteris deputare.Delegatus etiaȝ apoſtolice ſedis ⁊ ſubdelegatus
l m ab eo:tibi ſi non habeas cu/ratoꝛem dare valeant:vel au
n ctoꝛitatem conſtituendi pro/curatoꝛem preſtare:ad illas cauſas vel lites dūtaxat que
o coꝛā ipſis fuerint ventilāde.
p ¶ In huiuſmodi quoqꝫ litibus ſiue cauſis:q̄ꝫdiu in poteſtate patris exiſtas:nec al's abſqꝫ ipius aſſenſu in iudicio
q regulariter eſſe poſſis:eius (cum de his ſe intromittere
r non habeat) nequaq̄ꝫ requiri debebit aſſenſus.

De foro competenti.

Innocentius quartus. Archiepiſcopus omiſſo appellationis articulo vel ꝑ viā querele de cauſa ſubditoꝝ ſuffraganeis etiam ipſius ↄſentientibus non cognoſcit.h.d.vſqꝫ ad.§.neqꝫ. Archiepūs ſubditos ſuffra/

k ¶ Altert⁹.epiſcopi ſcilicet vel officialis.(vel curatoꝛis ſic deputati ſm Archidiaconum.) Additio
l ¶ Ab eo.Delegato oꝛdinarij. (etiam legati ſm Archidiaco.non enim emanat a ſede ꝙ emanat a legato. alleg. de fil.pꝛeſbyte.dilectus. Graue videtur hoc dicere ꝙ delegatus legati non poſſit ꝙ poteſt ſubdelegatus delegati:procederet autem eius dictum ſi intellexiſſet ꝙ delegatus legati id non ſubdeleget. Joh̄.an.) Additio nō dicit quaſi oꝛdinarius hoc delegare nō poſſit:

Additio q: huius voluminis cōpilatoꝛes.(q̄s vide.ſ̄.in ꝓxi.§.nos ad apicē. Jo.an.) de tutelis ⁊ curis nō poſuerunt tanq̄ꝫ ꝺ materia nob̄ nō multū neceſſaria.⁊ aduerte:q: qꝺ hic dicit̄ q̄dā tenebāt idiſtincte: Inno.dicebat ꝙ debebat dari curatoꝛ ſm qꝺ in ✠.ſeq.de minoꝛe.xiiij.dicit̄ Hoſtiē.aut̄.ſuo capite ⁊ q̄dā ſilitudine diſtinguebat int̄ maioꝛes.xvij.an.vt tūc haberet locū ꝑma opinio:q: talis ꝓdire pōt in publicuȝ.iij.q.vij.§.tria.ad hoc.ſ̄.eo.li.de ꝓcu.q̄ generalit̄ in fi.vel.xviij.ſm ea q̄ no.de offi.delega.cū viceſimū.⁊ minoꝛes.xvij.vt tūc habeat locū opi.Inno.⁊ hanc viā mediā dicebat tenendā.Argu.de offi.delega.querēti.hec no.de eta.⁊ quali.indecoꝝ.⁊ in ſumma eiuſdē ti.§.etas.ſed repꝛobat̄ hec opi.vt hic vides.Jo.an. e ¶ Nō poteris. Hoc tenet Ber.de eta.⁊ quali.ex rōne.in glo.vlti. f ¶ Eiuſdem.Nō eñ ſufficit:imo nec requirit̄ patris auctoꝛitas:nō eñ de patrimonialibus tractamus in q̄bus id locū hȝ.C.de bo.que li.cū opoꝛtet.⁊.l.cū nō ſolū.⁊.j.in fi.c.nec impatoris vel alterius iudicis ſecularis cū ſpūalis ⁊ eccl'iaſtica ſit cā.xcvj.di.bñ q̄dē.ſ̄.de iudi.atſi clerici.⁊ de arbi.ↄtigit.Arg.ff.ad trebell'.ille a q̄.§.fi.⁊.l.ſeq. g ¶ Ad lites.Ad h̄.C.de cura.in li.dan.ꝑ totū.C.de cura.fu.l.fi.in ꝑn. h ¶ Hmōi.ſ.ſpūales.q̄ſi de tpalibus nō depēdētibus ſe intromittere nō debeat.arg.j.ꝓxi.rñ.niſi foꝛte rōne ꝑſone puta ſi clericus eēt. i ¶ Infante.i.in ſeptennio.ſ̄.de deſpō.impub.lr̄as.⁊.c.acceſſit.minoꝛ eñ Additio etas ignoꝛat q̄ videat.C.de fal.mo.l.j.in fi. Sȝ dices quā cauſam ſpūalē pōt tractare minoꝛ infante:matri/Additio moniū eñ vel ſpōſalia(ſaluo qꝺ habet̄ de ſpō.iuuenis. Jo.an.)cōtrahere nō pōt:vt in ꝑdict' iuribus:bñficiū eccleſiaſticū habere nō pōt:vt no.ſ̄.de ꝑbē.ſuꝑ inoꝛdinata.Qualis ergo erit hec cauſa: Foꝛte diſpenſatione pape adeptus eſt.beneficium de quo agit vel defendit

ad hoc.ff.de offi.ꝓcōſu.l.nec quicq̄ꝫ.§.vbi decreto.⁊ ſuper hoc vide ꝙ no.ſ̄.de reſti.in integ.c.penulti.⁊ ꝙ dixi.ſ̄.de offi.vica.licet. m ¶ Curatoꝛem. Foꝛte generaliter vel ſpecialiter ab oꝛdinario datum. n ¶ Procuratoꝛem.Cum eſt maioꝛ ſeptennio:vt.ſ̄.✠.ꝓximo.
o ¶ Ventilande.Delegata eñ eis cauſa ⁊ omnia delegata vident̄ ſine quibus cauſa ⁊c̄.de offi.delega.pꝛeterea.(⁊.c.pꝛudentia.§.ſexta. Ad cauſam vero ꝑtinet ꝙ ꝑſona legitima ſit in cauſa.C.qui.da.tuto.⁊ cura.l.in vniuerſis. Ergo poſſunt ꝑ qꝺ peruenit̄ ad illud.ff.de ꝓcur.l.ad legatū.Jo.an.) Additio p ¶ Huiuſmodi. Scilicet ſpiritualibus ⁊ dependentibus.Jo.an. q ¶ Regulariter.Et hoc habet locum etiā in maioꝛe.C.de bo.que libe.cū opoꝛtet.l.j.cū nō ſolum.⁊ eſt hoc veꝝ ſuo nomine:ſecus ſi ſit alterius ꝓcuratoꝛ.ſ̄.eo.lib.de ꝓcura.qui generaliter.ij.rñ.⁊.ff.de mino.cum mandato.Ideo aūt dixit regulariter:quia caſualiter cōtra:ſicut in caſtrenſi peculio in quo etiā cōtra patrem agit.ff.de iudi.nulla lis.Itē cū impetrat veniā etatis dūmō ſit maioꝛ.xx.C.de his qui vene.eta.impe.l.ij.⁊ in momētanea poſſeſſione.C.qui legi.ꝑſo.l.vlti.Itē cū agit de thoꝛo violato.ff.de adulte.ſi maritus.§.lex iulia.(⁊.l.inter liberas Additio .§.penulti.Jo.an.)⁊ interdicto de libero homine exhibendo.ff.de libe.ho.exhi.l.iij.§.ſi mulier.Itē ſm canones videt̄ ꝙ indiſtincte ↄquerat̄ filius de pr̄e.ſ̄.de ſpō.nō eſt.ij.q.vij.querit̄.vbi de h̄:⁊.xxiij.q.iiij.ſi eccleſia.Itē in caſu.ff.de iudi.ſi lōgius.In his ⁊ ſilibus minoꝛ ⁊ in ptāte ↄſtitutus agit(materiam glo.vides plene in Additio ſpe.de actoꝛe.§.j.✠.itē ꝙ eſt filius.⁊ duabus chartis ſequētibus.⁊ ſpāliter de clericis in ✠.ſed cū clericoꝝ.v.⁊ ꝑ h̄ decido q̄ꝫplures queſtiōes hui⁹ materie ibi poſitas.⁊ in.l.vlti.C.de bo.que li.Jo.an.) r ¶ Habeat. Habet eñ locū illa regula in ꝑimonialibus:vt.ſ̄.dixi.